

ÚNOR 2026

TAM TAM

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ T.G.M. FRYDLANT NAD OSTRAVICÍ

- Expedice DofE
- Rozhovory s devatáky
- Adapt'ák očima šestáků
- Dívky slaví postup do krajského finále florbalu!
- Osmáci na sportovním kurzu
- Interview s Karolínou Kapošváry

Milé čtenářky, milí čtenáři,

první pololetí školního roku je za námi a s ním i spousta zážitků, nových zkušeností a společně stráveného času. Někteří z nás už drželi v rukou vysvědčení a začínají druhé pololetí plní očekávání – nových výzev, projektů i zábavy. Pro naše budoucí prvňáčky teprve nastává velký krok – zápis do školy a start zcela nové životní etapy. Držíme jim palce, a věříme, že se do školy budou těšit stejně jako my.

V tomto čísle se ohlížíme na události, které se za poslední měsíce odehrály ve všech ročnících. Nechybí oblíbené rubriky – rozhovory s paní učitelkou Karolínou Kapošváry nebo s našimi deváťáky, kteří se pomalu loučí se základní školou a sdílejí své zkušenosti i plány do budoucna. Ohlédneme se také za kulturními a sportovními akcemi. Pěvecký soubor Chasička si užil výlet na Hukvaldy jako zaslouženou odměnu za svou práci, studenti si zaslouží potlesk za pomoc při realizaci SeniorFestu i úspěchy v recitační soutěži, která probíhala v krásně zrekonstruované kapli. Starší žáci si zkusili sportovní výzvy na sportáku osmých tříd, šesté ročníky zažily svůj adaptační kurz, a nezapomenutelnou atmosféru měla i halloweenská akce připravená žákovským parlamentem.

Věříme, že si při čtení článků uvědomíte, jak bohatý a pestrý je život na naší škole. Neméně důležitou součástí čísla jsou básně našich talentovaných žáků – jejich tvorba je inspirací pro všechny, kteří by se chtěli zapojit a spoluvytvářet náš časopis. Každý nápad, článek, básnička nebo kresba dodává časopisu osobitost a život, a proto neváhejte a přidejte se k nám.

Děkujeme všem, kteří přispěli do tohoto čísla, a přejeme vám příjemné čtení. Ať vám nové pololetí přinese nejen dobré známky, ale také spousta zážitků, zábavy a příležitostí ukázat, co všechno ve vás dřímá.

Za školní časopis

Lenka Ševčíková, Mirka Šustková, Katka Garbová a Iva Šlesingerová

Letošní adapták

šestáků

Ve dnech **11. - 12. září** (čtvrtek a pátek) všechny naše šesté třídy měly adaptační kurz, který se pravidelně koná každý rok. Je to pro nás žáky i naše učitele takový start po prázdninách v novém školním roce.

z 6. A

Letos jsme to měli na dva dny v Konferenčním centru Malenovice, kde je to moc hezké, samotné centrum i jeho okolní prostředí. Na místo jsme šli od naší školy pěšky a bylo to moc fajn, protože jsme cestou zažili spoustu legrace a smíchu a udělali jsme něco málo i pro své zdraví a kondici. Po celou dobu „adaptáku“ nám přálo počasí, i když to z počátku tak vůbec nevypadalo, protože ještě ve čtvrtek ráno pršelo, ale před našim odchodem do Malenovic vykouklo sluníčko a svítilo nám celé dva dny.

Naši učitelé si pro nás na „adapták“ připravili skvělý program. Hráli jsme spoustu her, sportovali, dováděli venku, opékali špekáčky večer u ohně, zpívali písničky a podobně. Mně se nejvíc líbily hry, u kterých se muselo běhat, držet rovnováhu, přenášet různé věci a neztratit je nebo neupustit na zem, byla to jedna velká legrace...

Musím přiznat, že mě akce velmi mile překvapila. Všechno, co jsme dělali a zažili se mi moc líbilo, až na jednu jedinou věc..., a tou bylo vstávání v pátek ráno. S holkami jsme si ještě ve čtvrtek hodně dlouho do noci povídaly, než jsme nakonec usnuly a pak přišlo páteční ráno... Nikomu se nechtělo ven z postele...

A pak už to rychle uteklo a po obědě přišel čas návratu zpět ke škole do Frýdlantu. Zase jsme šli zpátky pěšky a cestou vzpomínali na všechno, co jsme během těch krásných dvou dnů prožili. **Eva Stonawská, 6. A**

z 6. B

Náš adaptační kurz začal tak, že jsme šli z Frýdlantu na KAM a mezitím plnili i různé aktivity např. počítali jsme věže ze ZŠ Komenského, zjistili jsme, kolik stojí kofola v hospodě pod Borovou atd. Jak jsme přišli na KAM, tak nás uvítala paní učitelka Doubravská. Dostali jsme volno a potom se rovnou ubytovali. Dostali jsme sedmerák a já jsem spala v prvním patře. Po ubytování jsme měli další aktivity a když byla splněná, tak nám byla přidělena indicie, a nakonec jsme z těch indicíí sestavili heslo a podle toho našli poklad. Tím pokladem byly sladkosti a trička. Po těch aktivitách jsme opékali buřty u ohně a následovala hra- únikovka. Ráno byla rozcvička. Na celém adaptáku se mi líbily aktivity a také bylo moc dobré jídlo (na večeři bylo curry, na snídani švédské stoly a na oběd jsme měli kebab). Nelíbila se mi tvrdá postel.

Miriam Drlíková, 6. B

Letošní adapták pro šestáky proběhl 11. a 12. září v Konferenčním centru v Malenovicích. Ráno jsme se všichni sešli ve škole, kde jsme hráli různé týmové hry. Poté jsme se vydali pěšky do Malenovic. Cestou jsme plnili úkoly, například spočítat, kolik věží má na střeše ZŠ Komenského.

Když jsme dorazili do cíle, přivítala nás znělka ze soutěže Pevnost Boyard (říká se jí svolávačka). Během odpoledne jsme stihli několik týmových her se spolužáky. Po výborné večeři se všechny třídy sešly u táboráku s panem učitelem Strangfeldem, který hrál na kytaru. Hráli jsme tam i skvělou oblékací hru, po které nám všem smrdělo oblečení od kouře. Na vybraného spolužáka jsme museli obléct co nejvíce kusů oblečení. Vyhrálo béčko.

Ráno nás opět vzbudila svolávačka. Z programu druhého dne se mi nejvíce líbil úkol, kdy jsme měli vymyslet záchrannou konstrukci pro vajíčko. To jsme potom pustili z výšky asi tří metrů a doufali, že se vajíčko nerozbije. Vajíčko naší třídy vyvázlo jen se zlomenou nohou. Odměnou za úspěšně dokončené hry byly nápovědy. Z těch jsme museli poskládat heslo. Za správné heslo nám paní učitelka řekla, kde najdeme poklad. Byl zahrabaný v písku na volejbalovém hřišti. Pokladem byla žlutá trička naší školy a pár sladkostí pro každého. Na oběd jsme měli výtečný kebab a po něm jsme se vydali na cestu zpět ke škole.

Michaela Kecová, 6. B

z 6. C

V září jsme nastoupili na druhý stupeň a hned na začátku nás čekal adaptační kurz pro šesté třídy. První den jsme se sešli v tělocvičně, kde jsme hráli různé stmelovací hry. Například jsme museli stát všichni na jedné dece a otočit ji, aniž bychom se dotkli země. Nebylo to vůbec jednoduché, ale hodně jsme se u toho nasmáli.

Poté jsme vyrazili směrem do Malenovic. Cestou jsme dostávali různé úkoly – u nádraží jsme plnili první stanoviště, napsali jsme dopis sami sobě a pokračovali dál. Trasa byla docela náročná, ale zvládli jsme ji a do cíle dorazili dokonce jako první.

Po příchodu jsme se společně domluvili na pravidlech, ubytovali se po čtyřech na pokojích a zbytek dne strávili hraním her. Večer nás čekala stezka odvahy. Šel jsem s kamarádem, ale cestou jsme uklouzli a spadli do bláta, což nás moc nepotěšilo. Navíc na nás ze tmy občas někdo „vybaf“l. Museli jsme se podepsat do deníku a později jsme dokonce strašili ostatní spolužáky my. Stezka vedla i přes kopřivy, takže jsme si odnesli pár štípanců. Unavení jsme se pak vrátili zpět a šli spát. V noci nás ještě probudil spolužák, který spadl z postele, ale brzy jsme zase usnuli.

Ráno nás čekala rozcvička. Původně jsme měli vyrazit na Lysou horu, ale nakonec se výlet nekonal. Zabalili jsme si věci a vydali se domů. Cesta rychle uběhla a ve Frýdlantu nad Ostravicí jsme se rozloučili a každý se vydal domů.

Adaptační kurz jsme si moc užili a byl to skvělý zážitek, díky kterému jsme se jako třída lépe poznali.

z 6. D

Milí páťáci,

pokud vám můžeme dát jednu radu, snažte se mít dobré známky a chovat se hezky k učitelům. Proč? Protože jediné tak máte šanci jet na skvělý adaptační kurz!

My, třída 6. D, jsme si náš adapták opravdu užili a odvezli jsme si spoustu krásných zážitků. Čekalo nás mnoho zábavných aktivit – kluci si mohli zahrát fotbal na hřišti, holky třeba beach volejbal, a prostoru na společné hry bylo víc než dost.

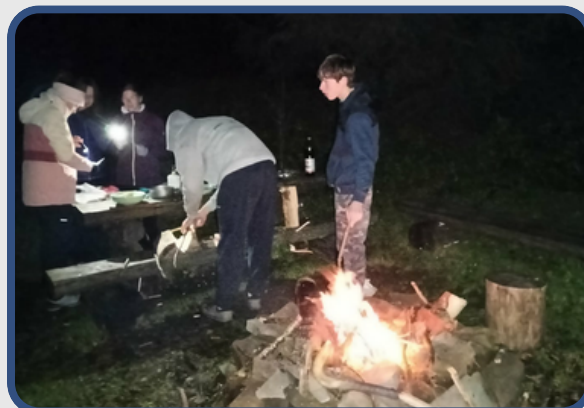
Bydleli jsme v luxusním hotelu s nádherným výhledem na Ondřejník, což byl zážitek sám o sobě. Velkou radost měli i všichni jedlíci – jídlo bylo výborné a snídaně formou švédských stolů potěšily opravdu každého. Každý si mohl vybrat, na co měl chuť.

Samozřejmě platila i určitá pravidla. Kdo zlobil, dostával „strajky“ – a tři strajky znamenaly jediné: návrat domů. I díky tomu ale všechno probíhalo v pohodě a v přátelské atmosféře.

Adaptační kurz byl pro nás skvělým startem do šesté třídy. Doufáme, že si ho příští rok užijete minimálně tak dobře jako my!

Marie (Mája) Klímová, 6. D

Naše DofE expedice začala odpoledne hned po škole cestou vlakem na Čeladnou. Už během prvních minut výšlapu jsme si uvědomili, že naše batohy jsou víc než těžké. Pořád jsme si stěžovali a mysleli si, že ty tři hodiny cesty opravdu nezvládneme. Přesto jsme po zdolání různých zkratk a lesních cestiček nakonec nějak dorazili do cíle.

Hned po příchodu jsme si zatopili a začali chystat večeři. Po několika minutách jsme však zjistili, že to tam nevypadá úplně podle našich představ. Pro vodu jsme museli chodit až ke studánce a uvnitř jsme si museli svítit, protože okna byla zabedněná.

K večeři jsme si dali rozvařené nudle s nadměrným množstvím kaka. Kdo chtěl, zajídal je špekáčkem. Zbytek večera jsme strávili venku a potom jsme si ještě zahráli karty uvnitř.

Noc byla celkem klidná, až na Adama a Martina.

Další ráno už tak pozitivní nebylo. Všechno nás bolelo a každý si stěžoval. Přesto jsme si nějak připravili snídani a poté se rychle sbalili, abychom byli co nejdříve doma. Cesta zpátky ubíhala rychleji než cesta nahoru. K nádraží jsme šli asi dvě a půl hodiny. Ve vlaku jsme si sdíleli zážitky a došli jsme k tomu, že nás expedice všechny sblížila a vlastně to bylo super. Naši expediční absolvovali: Ellen Nováková, Juliana Anna Šnytová, Tereza Foldynová, Adam Šigut a Martin Kutnohorský.

Juliana Anna Šnytová a Ellen Nováková, 9. A

Co se u nás událo

Olympiáda
z českého
jazyka
2025/2026
Známe vítěze!

Výsledky školního kola:

1. Vanessa Pavičová
2. Michael Přívara
3. Barbora Šindlerová

Tak jako každý rok se i letos naši žáci zapojili do školního kola Olympiády z českého jazyka. Soutěž prověřila nejen znalosti gramatiky, ale také jazykový cit, logické myšlení a schopnost kreativního vyjadřování. Účast byla opravdu skvělá a výsledky velmi těsné.

Všem soutěžícím gratulujeme a děkujeme za jejich pečlivou práci!
Výherkyně školního kola, Vanessa Pavičová, postupuje do okresního kola, kde bude reprezentovat naši školu. Přejeme jí mnoho úspěchů a silnou dávku jazykového štěstí!
Děkujeme všem žákům, kteří se zúčastnili, za jejich snahu, a těšíme se na další ročník!

Co se u nás událo

Soutěž v německém jazyce první ročník úspěšně za námi

Těsně před vánočními prázdninami se na naší škole uskutečnil první ročník soutěže v německém jazyce. Do soutěže se zapojilo přibližně dvacet statečných žáků, kteří se nebáli předvést své jazykové dovednosti.

Soutěž byla rozdělena do dvou částí. Nejprve žáci absolvovali poslechový test, ve kterém prokazovali porozumění mluvenému slovu. V druhé části je čekalo krátké povídání s porotou na vybrané téma. Tento úkol zvládli soutěžící velmi dobře a ukázali, že se dokážou v německém jazyce nejen orientovat, ale také se smysluplně vyjádřit.

Paní učitelky němčiny měly z výkonů všech zúčastněných velkou radost. Každý soutěžící si zaslouží pochvalu za odvahu i snahu, protože všichni dokázali porozumět otázkám a reagovat v cizím jazyce. Všem účastníkům proto patří velké poděkování.

Nejlépe se v jednotlivých kategoriích umístili tito žáci:

Kategorie 8. tříd:

1. Amálie Trebunová (8.B)
2. Natálie Kubíková (8.A)
3. Robert Liberda (8.C)

Kategorie 9. tříd:

1. Jakub Šigut (9.A)
2. Adam Vokál (9.C)
3. Aneta Kovalová (9.A)

Eva Gřesová a Monika Boháčová

Co se u nás událo

Miniházená Zlatý pohár pro naši školu!

V pondělí 9. prosince se v Raškovících konal turnaj v miniházené. Naši školu reprezentovalo devět dívek a osm chlapců. Holky odehrály pět zápasů proti týmům z Třanovic, Bašky, Dobré a dvou týmů z Raškovic. Nejvíc nás potrápil tým Raškovice A, nejtěžší pro nás byly Raškovice B.

A jak to dopadlo? Získaly jsme první místo a zlatý pohár!

Kluci se taky neztratili – bojovali srdnatě a odměnou jim bylo krásné 2. místo.

Dívčí tým: Tereza Řeháková, Nikol Mohelníková, Silvie Hanskutová, Kristýna Ochmanová, Marie Vojtková, Stela Máchová, Karin Klimánková, Viktorie Boráková, Viktorie Zahradník.

Chlapecký tým: Patrik Staňko, Jiří Berger, Matyáš Velička, Martin Kodytek, Adam Šigut, Pavel Herot, Oliver Moraga, Jáchym Němeček. Velká gratulace všem hráčkám i hráčům!

Holky z 4. A

Co se u nás událo

Halloween se školním parlamentem

Jako každý rok jsme se i letos my ze školního parlamentu domluvili na velmi oblíbené akci – Halloweenu.

Nejdříve jsme se všichni, kteří chtěli pomáhat, sešli v tělocvičně a začali jsme všechno připravovat. Atrakce jsme chystali během první hodiny a úplně nám to stačilo. Zároveň jsme vymýšleli, co budou jednotlivé třídy dělat na různých stanovištích. Děti dostaly kartičku a na každém stanovišti jsme jim odškrtli splněný úkol.

Druhou hodinu přišla první třída návštěvníků. Akce byla určena pro všechny páté třídy a 6. D. Připravili jsme si různé překážky, například lavičky, po kterých děti balancovaly a další úkoly, kde proti sobě soutěžili dva žáci. Na každém stanovišti byly jiné hry, třeba hádání věcí v krabici poslepu a podobně. Každou hodinu přišly dvě třídy.

Myslím si, že si děti Halloween moc užily a že se celá akce povedla.

Amálie Chýlková, 7. C

SeniorFest DŮKAZ, ŽE ELÁN NEKONČÍ S DŮCHODEM Beskydy

Radost a energie

Ve čtvrtek 4. září 2025 se za slunečného počasí konal na školním hřišti ZŠ T. G. Masaryka ve Frýdlantu nad Ostravicí první ročník SeniorFestu Beskydy, který přivítal 14 týmů seniorů ze 13 obcí celého regionu. Cílem akce bylo propojit generace, motivovat seniory k pohybu a ukázat, že i ve vyšším věku lze soutěžit s radostí a energií.

Slavnostní zahájení vedl známý moderátor a tanečník **Zdeněk Chlopčík**, zazněla hymna a byl symbolicky zapálen oheň her. Program zpestřily děti z mateřských škol, které předvedly kulturní vystoupení a pomohly vytvořit přátelskou atmosféru. Na organizaci celé akce se rovněž podíleli **žáci 9. ročníku** ZŠ T. G. Masaryka, kteří pomáhali při přípravě soutěží a zajištění hladkého průběhu dne.

Všichni spolu

Společně to zvládneme

Dopolední i odpolední část byla vyhrazena soutěžím – senioři si poměřili síly v motorických a vědomostních disciplínách, jako bylo skládání puzzle s novým logem MAS, navlékání korálků nebo překážkové dráhy. Podle organizátorů šlo o soutěže zaměřené na pohyb, spolupráci a zábavu.

Vítězem celého klání se stal **tým Metylovic**, který si odnesl hlavní cenu. Soutěžící i diváci ocenili pestrý program a příjemné prostředí.

SeniorFest Beskydy 2025 tak splnil svůj hlavní cíl – ukázat, že věk není překážkou aktivního života, a posílit komunitní vazby v regionu.

Bára Šindlerová píše:

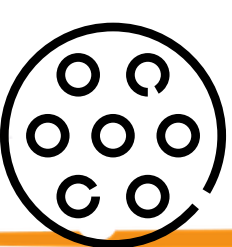
Dne 4. září jsem se zúčastnila olympiády pro seniory – Seniorfestu. Naším úkolem bylo provést naše odvážné týmy celou olympiádou, vysvětlit jim disciplíny, možné taktiky, pravidla a změřit jim čas, ale hlavně zajistit, aby si to všichni naplno užili. Tato akce měla také za cíl propojit dvě generace v trochu jiných rolích, než je zvykem, což byla s našimi týmy hračka.

Všichni byli moc šikovní, odvážní, čestní a týmoví hráči – jak se říká: „Jeden za všechny, všichni za jednoho.“ Doprovodný program jsme si také všichni moc užili – viděli jsme krásná vystoupení od těch nejmladších, měli jsme výborné občerstvení i s dobrotami, které přivezly samy týmy.

Celou akci moderoval náš zábavný moderátor pan Chlopčík, který se stal nejoblíbenější kulisou společných fotek. Disciplíny byly velmi originální, občas i trochu náročné, ale naši olympijští hráči si s tím lehce poradili.

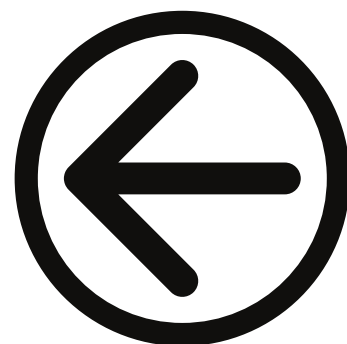
Pořadatelé si také zaslouží velkou chválu – akce byla dokonale zorganizována a promyšlená.

Atmosféra byla více než dobrá, a dokonce jsme si výborně rozuměli, protože na věku nezáleží – všichni jsme jen lidé a věk je jen číslo. To nám také týmy předvedly v mnoha úkolech, na které jsme se my, školáci, dívali s údivem, a hlavně velkým obdivem. I když olympiáda měla své šampiony a umístění... vyhráli jsme všichni. Každý tým získal krásný zážitek, pořadatelé novou tradiční akci a my školáci super zkušenost. Děkuje všem.

FLOORBALL

MLADŠÍ I STARŠÍ DÍVKY SLAVÍ FLORBALOVÝ ÚSPĚCH – POSTUP AŽ DO KRAJSKÉHO FINÁLE!

Týmy mladších i starších dívek z naší školy si v okrskovém kole ve Frýdlantu nad Ostravicí vybojovaly zasloužené vítězství a zajistily si postup do okresních kol. Už zde bylo vidět, že s našimi hráčkami musí soupeři počítat.

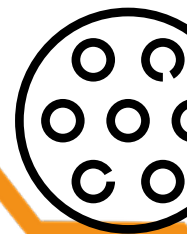
Mladší dívky předvedly v okresním finále naprosto skvělý výkon. Přestože hrály na hřišti téměř třikrát větším, než na jaké jsou zvyklé z domácí tělocvičny, nezalekly se konkurence. V zápasech s vítězi ostatních okrsků suverénně vyhrály pět utkání a jen jedno jediné – navzdory jasně herní převaze – smolně prohrály. Jejich odhodlání, týmová spolupráce i bojovnost jim právem zajistily nejvyšší příčku.

Dívky se tak staly vítěžkami celého okresu Frýdek-Místek a postoupily do krajského finále, kde po náročných utkáních vybojovaly skvělé 5. místo v rámci celého Moravskoslezského kraje.

Všem hráčkám gratulujeme a děkujeme za vzornou reprezentaci naší školy.

A JAK TO VIDÍ SPORTOVKYNĚ?

Když jsme měly tělocvik, tak paní učitelka některé holky vybrala na školní kolo florbalu. Ve školním kole jsme vyhrály, bylo to náročné, ale velká zábava. Postoupily jsme do finále v okrese. V okrese jsme hrály proti několika týmům včetně Raškovic, kde jsme také byly. Další týmy byly Hnojník, Fryčovice, Třinec, Bystřice, Frýdek Místek 2. ZŠ. S hráčkami z Fryčovic jsme se hodně bavily a fandily si navzájem. Proti Raškovicím a Frýdku Místku byly nejtěžší zápasy, protože nám holky nadávaly a hodně jsme díky nim padaly.

Při vyhlášení jsme dostaly pohár, medaile a diplom. Po vyhlášení jsme hrály přátelský zápas a potom jsme jely domů. Byly jsme unavené, ale nadšené z výhry a postupu do kraje. V kraji jsme skončily na pátém místě. Byly tam prostě některé lepší týmy než my. Nejvíc nás ale naštvaly Raškovice. No, snad se nám to příští rok povede lépe.

Adéla Ermisová, 7. B

Celé soutěžení jsme si moc užily a školní kolo jsme nakonec vyhrály! Bylo to náročné, ale zároveň skvělá zábava a super atmosféra. Postoupily jsme do okresního finále. Tam už nás čekaly těžší zápasy proti týmům z Hnojníku, Fryčovic, Třince, Bystřice a Frýdku-Místku 2. ZŠ. S holkami z Fryčovic jsme se bavily a fandily si navzájem. Nejtěžší zápasy byly s Raškovicemi a Frýdkem-Místkem. Padaly jsme, ale držely jsme se jako tým. Když přišlo vyhlášení, dostaly jsme pohár, medaile a diplom. Po vyhlášení nás Raškovice pozvaly na přátelák a pak jsme jely domů. Byly jsme unavené, ale nadšené z výhry a postupu do kraje. V kraji jsme bohužel byly na pátém místě, ale i tak jsme si to užily. Prostě tam byly některé lepší týmy než my, ale docela jsme se naštvaly na Raškovice. Jak jsme proti nim hrály zase nám nadávaly a vlastně tam v našich očích neměly co dělat. Ale tak snad příští rok se nám to povede.

Emma Izvorská, 7. B

HALLOWEEN

VE 2. C

V pátek 31. října se u nás ve třídě 2. C konala halloweenská výuka. Do školy ten den nepřišli obyčejní žáci, ale upíři, čarodějnice, Harry Potter, zombie, pan Dýně, mrtvé nevěsty a mnoho dalších strašidelných postav.

Třída byla krásně vyzdobená. Kam jsme se podívali, tam byly dýně – na okenním parapetu pestrá sbírka nejrůznějších druhů, na nástěnce obrázky dýní, které jsme malovali už dříve, a nechyběly ani dvě velké vyřezané dýně – Jackovy lampy.

Také výuka byla tentokrát netradiční. Povídali jsme si o tom, co je Halloween za svátek a jak se slaví v anglicky mluvících zemích. Vyrobili jsme si halloweenskou knížku, napsali a nakreslili obrázkový slovníček a vytvořili zapichovátko. V halloweenské matematice jsme počítali zašifrované příklady a vyzkoušeli jsme si i tradiční koledování „Trick or treat“, při kterém se všechny děti předvedly v plné parádě.

Velkým lákadlem byla také halloweenská svačina. Na stole se objevily krvavé prsty, perníčky, muffiny, banánový chlebíček, strašidelní duchové, chipsy a další dobroty, které připravily ochotné maminky. Celý den jsme si moc užili, naučili se spoustu nového a už teď se těšíme, až si Halloween zase příští rok.

Hana Kabatová

ČAS LOUČENÍ

Oblíbené rozhovory s deváťáky

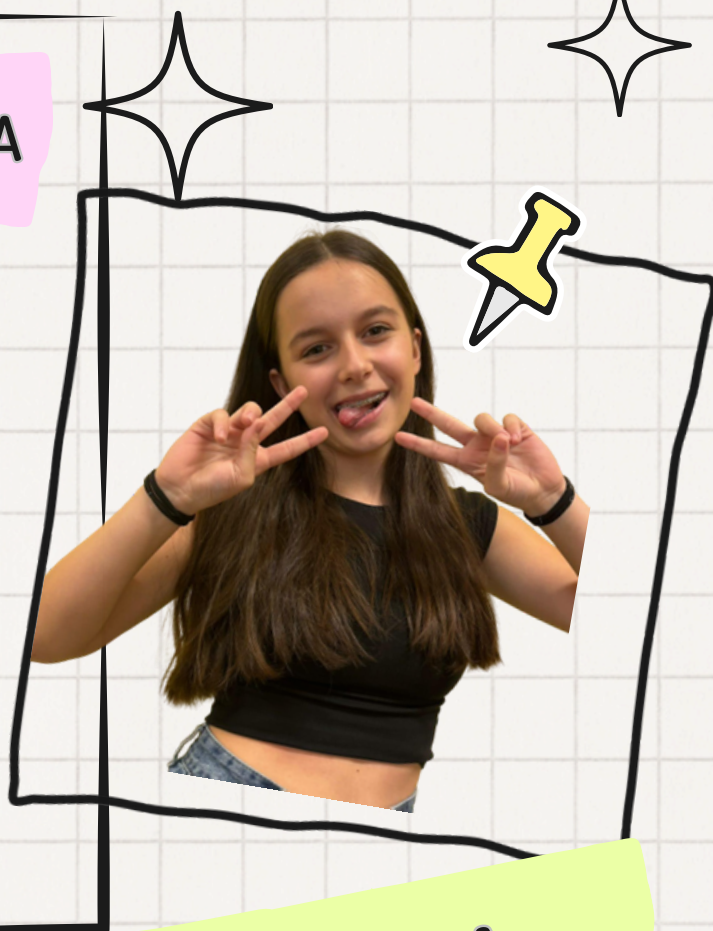
Ptaly se Natálie Michnová a Vanessa Pavičová, 9. D

- 1) Jaký máš pocit z toho, že už jsi poslední rok na ZŠ?
- 2) Který učitel ti bude nejméně chybět?
- 3) Na jakou SŠ se chceš hlásit?
- 4) Chtěl/a by ses vrátit zpátky do první třídy?
- 5) Řekni nám nějaký zážitek, na který jen tak nezapomeneš?
- 6) Těšíš se na střední školu?

1

Jana Minarčíková, 9.A

1. Bude mi chybět kolektiv ve třídě.
2. Pan učitel Šigut.
3. Ještě nevím.
4. Ne.
5. Když jsem si rozsekla bradu.
6. Asi, nevím.

2

Honza Zajíček, 9.A

1. Je to masivní.
2. Paní učitelka Bliek.
3. Do Frenštátu.
4. Ne.
5. Nevím.
6. Jo.

3

Juliana Anna Šnytová, 9.A

1. Bude mi smutno.
2. Všichni, co mě učili.
3. Zdrávka nebo sportovní gympl.
4. Asi jo.
5. Zničení lavice hned třetí den školy.
6. Jako jo i ne.

- 1) Jaký máš pocit z toho, že už jsi poslední rok na ZŠ?
- 2) Který učitel ti bude nejvíce chybět?
- 3) Na jakou SŠ se chceš hlásit?
- 4) Chtěl/a by ses vrátit zpátky do první třídy?
- 5) Řekni nám nějaký zážitek, na který jen tak nezapomeneš?
- 6) Těšíš se na střední školu?

4

Franta Kujevský, 9.C

1. Mám z toho smíšené pocity.
2. Pan učitel Kudělka.
3. Gympl.
4. Jo jo.
5. Jak spolužák fotil zadky spolužačkám.
6. Jo i ne.

FOLLOW US ON

@GREATNINTHGRADER

5

Eliška Karláková, 9.C

1. Zvláštní pocit.
2. Paní učitelka Sigmundová.
3. Matematický gympl.
4. Yes pes.
5. Lyžák.
6. Jo.

- 1) Jaký máš pocit z toho, že už jsi poslední rok na ZŠ?
- 2) Který učitel ti bude nejvíce chybět?
- 3) Na jakou SŠ se chceš vrátit zpátky do první třídy?
- 4) Chtěl/a by ses vrátit zpátky do první třídy?
- 5) Řekni nám nějaký zážitek, na který jen tak nezapomeň?
- 6) Těšíš se na střední školu?

6

Ema Melárová, 9.C

1. Bojím se.
2. Pan učitel Kudělka.
3. Gympl.
4. A kdo ne?
5. To je těžké, všechny.
6. Jo i ne.

FOLLOW US ON

@GREATNINTHGRADER

7

Matouš Kopřiva, 9. D

1. To je dobrá otázka.
2. Pan učitel Kudělka.
3. Elektrotechnika ve Frenštátě.
4. Ano moc.
5. Bitky s klukama ve třídě.
6. Strašně moc.

- 1) Jaký máš pocit z toho, že už jsi poslední rok na ZŠ?
- 2) Který učitel ti bude nejvíce chybět?
- 3) Na jakou SŠ se chceš hlásit?
- 4) Chtěl/a by ses vrátit zpátky do první třídy?
- 5) Řekni nám nějaký zážitek, na který jen tak nezapomeň?
- 6) Těšíš se na střední školu?

8

Viktor Lang, 9. D

1. Bude mi chybět moje třída.
2. Paní učitelka Plucnarová a Kudělka.
3. Na gympl.
4. Určitě.
5. Lyžák a sporták.
6. Jo.

FOLLOW US ON

@GREATNINTHGRADER

9

Nela Bukvová, 9. D

1. Špatný pocit.
2. Koudy.
3. Policejní.
4. Samozřejmě.
5. Na všechny.
6. Tak samozřejmě.

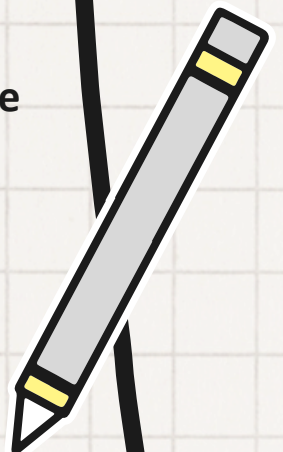
-
- 1) Jaký máš pocit z toho, že už jsi poslední rok na ZŠ?
  - 2) Který učitel ti bude nejvíce chybět?
  - 3) Na jakou SŠ se chceš hlásit?
  - 4) Chtěl/a by ses vrátit zpátky do první třídy?
  - 5) Řekni nám nějaký zážitek, na který jen tak nezapomeneš?
  - 6) Těšíš se na střední školu?

Někdy se loučení zdá jako konec. Ale...
...možná je to jen začátek něčeho nového. Sice zavíráte dveře jedné třídy, jednoho patra, jedné školy, ale zároveň otevíráte jiné – neznámé, trochu děsivé, ale taky plné výzev, zážitků a nových kamarádů.

Ať už se budete smát vzpomínkám na „Koudyho hlášky“, lyžák nebo rozbitou lavici, nebo si z devítky poneseš něco víc, než jen učebnice, buďte na to hrdí.

A nezapomeňte – Tégéemka vás má pořád ráda. I když už ji budete znát jen jako „tu naši základku“.

LŠ

11. listopad

Frýdlantské letiště

Osmé třídy na Frýdlantském letišti se záchranáři

Dne 11. listopadu se všechny osmé třídy vydaly jako dobrovolníci na Frýdlantské letiště, kde na ně čekali záchranáři. Cestu jsme absolvovali pěšky – přes fotbalové hřiště a louku podél lesa.

Po příchodu na místo jsme dostali barevné náramky, podle kterých jsme se rozdělili do jednotlivých skupin. Následně jsme se přesunuli na první stanoviště, kde jsme plnili různé úkoly.

Poté jsme dostali malé občerstvení, například párek v rohlíku nebo teplý čaj. Po přestávce nás čekala další dvě stanoviště, na kterých jsme se dozvěděli, co bychom si měli vzít s sebou, kdyby u nás doma vypukl požár, a kam bychom se měli v takové situaci přesunout do bezpečí.

Na závěr jsme si ještě mohli něco zakousnout a celý den jsme zakončili společnou fotografií se záchranáři. Kromě cenných zkušeností a nových poznatků jsme si odnesli také dárkové tašky s praktickými dárky, jako byla reflexní páska, nákrčník a další drobnosti. Akce byla velmi přínosná a odnesli jsme si z ní spoustu užitečných informací i hezkých zážitků.

Sabina Drabinová, Barbora Schenková a Viktorie Milatová, 8. A

O pohár starostky města Frýdlantu n. O.

Kdo říká, že školní den nemůže být plný napětí, fandění a sportovního adrenalinu?

Ve čtvrtek **19. září** se naše tělocvičny proměnily v dějiště velkého sportovního klání – konal se totiž **turnaj O pohár starostky města Frýdlantu nad Ostravicí**. Už od rána byla cítit soutěžní nálada, smích, povzbuzování i trocha nervozity. A není divu – soupeřit přijely i **týmy ze ZŠ Komenského a frýdlantského gymnázia**, takže bylo jasné, že nás čeká pořádná výzva.

Zatímco **holky nastoupily do badmintonového turnaje**, kluci se vydali na hřiště s míčem a pustili se do **nohejbalu**. Obě disciplíny běžely souběžně, takže se v tělocvičnách neustále ozývaly výkřiky radosti, povzbuzení a občas i zklamání po těsném míči. Atmosféra byla výborná – přátelská, ale zároveň plná soutěžního ducha.

Naši **nohejbalisté** se hned od začátku do zápasů opřeli s obrovským nasazením. Každá škola postavila dva týmy, které hrály proti sobě systémem „1 proti 1“ a „2 proti 2“. Hrál se na 15 minut a každé vítězství znamenalo důležité body do tabulky. Oba naše týmy zůstaly stoprocentní a získaly plný počet bodů – prostě paráda!

Ani **badmintonistky** se nedaly zahanbit. Laura Kišová, Vanessa Pavičová, Sofie Skotnicová a Enne Doležalová předvedly skvělou hru, bojovnost a týmového ducha. I když se na kurtu občas lámaly rekordy v rychlosti i smíchu, všechny zápasy měly spád a úroveň. „Celá akce se nám moc líbila, byla skvělá atmosféra a velká zábava,“ shodly se po turnaji naše hráčky.

Když se nakonec sečetly body z obou disciplín, napětí by se dalo krájet. A pak to přišlo – **ZŠ T. G. Masaryka se stala celkovým vítězem turnaje!** Pohár nám předala osobně **paní starostka Helena Pešatová**, která ocenila nejen sportovní výkony, ale i férovost a přátelskou atmosféru celé akce.

Naši školu reprezentovali:

Badminton (dívky): Laura Kišová (9.A), Vanessa Pavičová (9.D), Sofie Skotnicová (9.C), Enne Doležalová (9.A)

Nohejbal (chlapci): František a Štěpán Kujevský (9.C, 7.C), Adam Štefek (9.C), Vítek Závodný (9.D), Jan Poruba (8.D), Ludvík Šigut (8.D) a David Šindler (9.D).

Děkujeme všem soutěžícím za skvělou reprezentaci školy a pořadatelům za bezchybnou organizaci.

Už teď se těšíme, až se příští rok zase potkáme – možná v jiných disciplínách, ale rozhodně se stejným nadšením a chutí sportovat!

START UP PRIMMAT:

NOVÁ ZKUŠENOST A ÚSPĚCH

PRVNÍ VÝZVA

Dne 16. 12. jsme se zúčastnily prvního ročníku soutěže Start up Primmat. Naše tříčlenná skupinka se skládala z **Elišky Oborné**, **Kateřiny Březinové** a **Elišky Karlákové**. Nevěděly jsme, do čeho jdeme, ale věděly jsme, že do toho půjdeme naplno, a tak jsme i udělaly.

PŘEKVAPENÍ NA ZÁVĚR

Následně jsme si vyslechly návrhy ostatních škol a nakonec jsme odprezentovaly i my. Poté jsme měly opět krátkou pauzu, po které jsme byli všichni přivolaní a začalo vyhlásování výsledků a rozdávání cen. Když zaznělo, že škola T. G. M. Frýdlant se umístila na třetím místě, z našich výrazů byla patrná obrovská překvapenost.

Dostaly jsme diplom, slušnou částku na poukázce do Frýdy a čokoládovou bonboniéru. Tento den jsme si užily a myslíme si, že jsme nabyly nové zkušenosti.

Eliška Karláková, 9. C

NÁPAD, KTERÝ ZAUJAL

Úkol zněl vymyslet službu nebo nějaký produkt, který neexistuje a pomůže vyřešit problém dnešní doby. Po dlouhém přemýšlení, domluvě a spoustě nápadů jsme dospěli k závěru, že to vezmeme z jiné strany a vytvoříme cestovní kancelář a poradnu pro manžele v jednom.

Byl nám přidělen jeden student, na kterého jsme se mohly obracet s dotazy a radit se s ním ohledně zpracování. Postupně jsme vymýšlely, jak vše bude probíhat, až z toho vznikla prezentace.

Detektivové v ulicích Frýdlantu

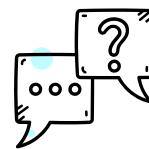
Takhle to začalo: „Děti, dneska si uděláme trochu jinou prvouku!“ A tak jsme se místo do lavic oblékli do bund, popadli batůžky a vyrazili do ulic Frýdlantu nad Ostravicí. Čekala nás komentovaná prohlídka s paní průvodkyní, která nám ukázala, že i naše město umí skrývat spoustu pokladů – stačí se dobře dívat.

Začali jsme v Kulturním domě. Zjistili jsme, že se ve Frýdlantu kdysi pracovalo se železem, viděli jsme staré fotky a výstavu smaltu, a taky krásná díla malíře Ferdiše Duši. Pak jsme se vydali ven – do parčíku, kde jsme objevili znaky družebních měst, na náměstí s krásnými sochami a starými budovami, a nakonec jsme nahlédli i do kaple, která nás překvapila svou atmosférou.

A protože jsme byli tak pozorní a šikovní detektivové, zasloužili jsme si odměnu – každý z nás si domů odnesl stylovou klíčenku. Teď už víme, že poznávat své město může být stejně napínavé jako číst dobrodružnou knížku!

KAROLÍNA KAPOŠVÁRY

Co možná nevíte a chtěli byste vědět...

Můžete nám popsat svou cestu k učitelství? Kde jste působila přednástupem na naši školu?

Úplný počátek vnímám na táborech jako dítě, kde jsem se starala o menší děti, učila je, jak zvládnout společné hry atd., pokračuji v tom doteď jako vedoucí. Během studijních let jsem kromě doučování spolužáků učila děti na bruslích, lyžích atd. A navíc to mám asi v krvi, pocházím z učitelské rodiny.

Než jsem začala pracovat tady na TGMce, pracovala jsem v Praze na ZŠ Pod Marjánkou ve Střešovicích.

Jaké předměty aktuálně vyučujete? A který z nich je pro vás „srdcovka“?

Vyučuji matematiku a tělesnou výchovu, tento rok mi přibyla i výtvarná výchova a pracovní činnosti-vaření. Každý předmět má něco do sebe, nelze říct, který je má srdcovka. Ale překvapilo mě, jak mě baví učit vaření, vařím i doma moc ráda.

Jak byste popsala atmosféru v pedagogickém sboru? Co vás v kolektivu mile překvapilo?

Myslím, že je zde přátelská a někdy i zábavná atmosféra. Moc mě potěšilo, jak mi každý v začátcích pomáhal, někdy i sami od sebe, nemusela jsem je ani sama žádat o pomoc.

Sportem žijete i mimo školu? Pokud ano, jaké sporty máte nejraději a co vás na nich baví?

Ano, jsem moc ráda, když můžu být v přírodě, kde si vyčistím hlavu od starostí asi nejvíce. Kromě turistiky, lyžování, běžkování a běhání mám ráda i halové sporty jako volejbal, badminton, plavání. Nejraději mám asi turistiku, pokaždé se těším na ten klid kolem a jaké výhledy zase uvidím.

? A co matematika – byla vždy váš oblíbený předmět, nebo jste si k ní cestu hledala postupně?

Byla vždy můj oblíbený předmět :)

? Jaký typ výuky vám nejvíce vyhovuje? Dáváte přednost tradičnímu výkladu, nebo raději zapojujete aktivní a moderní metody?

Snažím se klasický výklad prokládat i moderními metodami, protože vidím, jak to ty děti potom více baví a lépe si učivo zapamatují, ale ne vždy je to možné - zážitkové hodiny jsou časově náročné vzhledem k množství témat, které musíme v daných ročnících zvládnout.

? Co vám během výuky dělá největší radost? Je něco, co vás dokáže opravdu potěšit nebo pobavit?

Největší radost mi dělá a zároveň mě to tedy těší, když dokážu zaujmout i žáka bez zájmu k danému předmětu - je sám nadšený, když něčemu hned rozumí (na základě mého vysvětlení či dovysvětlení) či když mu to jde, i když se prvně třeba bál.

? Když zrovna nepočítáte příklady a necvičíte, jak trávíte volný čas? Máte nějaké pravidelné koníčky?

Mám doma dvě malé děti - Julinku (4 roky) a Olinku (6 let), takže mám nabitý program rodičovských věcí, ale i tak se snažím mít čas i sama pro sebe na sportování nebo na různé domácí tvoření (macrame,...). Každé pondělky se snažím chodit tančit zumbu :)

? Máte nějaký oblíbený citát, pravidlo či motto, kterého se držíte?

Snažím se řídit podle toho, co mi vždy říkávala moje babička: „Chovej se k ostatním tak, jak bys chtěla, aby se oni chovali k tobě.“ Tak se mi to líbí, že se tu myšlenku snažím předávat dál jak dětem doma, tak i v práci.

? Jaká kuchyně nebo jídlo je pro vás absolutní top? Slané, sladké... nebo je pro vás jídlo hlavně palivo pro sport?

Přestože ráda pečú sladké, jím raději slané, hlavně tedy vietnamskou kuchyni (např. Bún bò Nam Bộ, smažené jarní závitky).

? Je nějaké místo na světě, které byste chtěla jednou navštívit? A které země nebo zážitky z cest máte v živé paměti?

V živé paměti mám poslední výlet před rodičovstvím - výlet po Austrálii. Přeji si navštívit Peru a severské země.

? Co je pro vás osobně na učitelování to „nej“? A co vás přes všechny výzvy stále vede k tomu v této profesi zůstat?

Možnost pozitivně ovlivňovat děti, rozvíjet jejich potenciál a sledovat jejich pokroky. Hlavně tedy radost z momentů, kdy dítě něco pochopí, získá důvěru a začne si v tom věřit.

8.A na sportovním kurzu: zážitky, smích a dobrodružství

Na konci září vyrazila třída **8.A** na sportovně-environmentální kurz do **Spálovského mlýna**. Cesta autobusem trvala přibližně 1 hodinu a 30 minut. Po příjezdu jsme si rozdělili chatky, vybalili zavazadla a hned vyrazili ven na první hry. Přes počáteční zimu a nepříznivé počasí jsme se rychle zabavili a sblížili se.

První dny byly plné různých her a aktivit. Hráli jsme například hru, při které jsme **sbírali papírky s různými hodnotami** – někdy dokonce pusou! Další den jsme skládali **obrázek Země** a účastnili se orientačního běhu podle map, které jsme nesměli přemísťovat. U pana učitele Kudělky jsme se učili vázat **uzly** a zkoušeli svou šikovnost a přesnost.

Jedním z nejzábavnějších dnů byl příchod profesionálů, kteří připravili zábavu na celý den. Stříleli jsme s **luky**, hráli **biatlon s laserovými pistolemi** a vyzkoušeli **virtuální realitu**. Ten den jsme zakončili **diskotékou**, která patřila k nejlepším zážitkům.

Neméně humorné a nezapomenutelné byly i různé peripetie na chatkách. Někdy netopilo, takže jsme improvizovali a připojovali topení do zásuvek, řešili jsme ucpané toalety a dusili komáry repelentem. Někdo dokonce **myl vlasy přes okno v jednu ráno**. Večerky sice byly přísné – 21:30 se zdálo dětem hrůzou – ale i tak jsme si užili spoustu legrace, například **stezku odvahy**, diskotéku s učitelem nebo zpívání a smích s kamarády.

I přes deštivé počasí a bahno jsme si každý den užívali pohyb a zábavu. Kurz kombinoval **sportovní aktivity i hry na přemýšlení**, takže jsme se nenudili. Kromě toho jsme stihli i **zábavný zeměpis** a další úkoly spojené s učením, což byla zábava téměř stejně jako hry.

Jídlo bylo chutné a připravované lépe než ve školní jídelně. Mezi oblíbené pochoutky patřily **dukátové buchtičky**, a dokonce i ti, kdo obvykle školní jídlo neoceňují, byli spokojeni.

Na závěr si každý odvezl **spoustu krásných vzpomínek**, nové zážitky a posílená přátelství. Kurz byl pro všechny účastníky jednou z nejlepších akcí školního roku a určitě stojí za to se ho zúčastnit znovu.

*Adam Cendelín, Radovan Běčák,
Sabina Drabinová, Anežka Eliášová,
Anna Hlístová, Honza Klimša, Natálie
Kubíková, Terezie Miklicová, Viktorie
Milatová, Aleš Nedvěd, Nikolina
Ivančevič, Zuzana Pazderková,
Veronika Pyszková, Barbora
Schenkova, Radim Lidák a Tereza
Valová, 8. A*

Od Kousáků po stezku odvahy – sportovní kurz očima 8.B

V týdnu **od 23. do 26. září** jsme vyrazili na **sportovně-environmentální kurz do Spálovského mlýna**. Čtyři dny plné her, soutěží a zábavy nám přinesly spoustu nových zážitků, smíchu i nečekaných momentů.

Příjezd a ubytování

Hned po příjezdu nám učitelé přiřadili chatky a my jsme si vybalili věci. Naše chata byla úplně vzadu, ale rychle jsme se zabydleli. Po obědě jsme měli hodinu odpočinku, která byla ideální pro seznámení se spolužáky a vyřízení drobných věcí. Chatky byly čtyřlůžkové a spalo se na patrových postelích, což dodávalo kurzu příjemnou atmosféru a kamarádký pocit.

První hry a soutěže

První hrou byli **Kousáci** – po celém areálu byly rozložené barevné papírky, každá barva měla jinou hodnotu a naším úkolem bylo je **nosit pusou** do našeho „domečku“. I když jsme skončili na třetím místě, hru jsme si všichni **moc užili**.

Po hře následoval oběd. Některá jídla nebyla úplně dokonalá, ale i tak jsme si pochutnali. Poté jsme si zahráli **hru o klimatických změnách**, která byla zábavná a naučná. Večer jsme měli špagety s rajčatovou omáčkou a sýrem a poté nastala **večerka v půl desáté**.

Den plný aktivit

Každé ráno jsme začínali **rozcvičkou**, během které jsme běhali tři kolečka. Poté následovala snídaně a pak různé soutěže na stanovištích – **běh, střelba z luku, střelba ze vzduchovky, orientační běh** a další. I když většinu dní **pršelo**, neodradilo nás to – jsme přece „ne z cukru“. Jedním z vrcholů byla **stezka odvahy**. Orientovali jsme se podle **svítících náramků** a procházeli strašidelnými situacemi v lese. Chvillemi jsme se lekli, ale většina z nás se hlavně **smála a bavila**. Počasí nám sice nepřálo při paintballu, ale místo toho jsme vyzkoušeli **biatlon na suchu, Archery Tag, virtuální realitu** a další super aktivity. Den jsme zakončili **diskotékou**, která byla plná tance a veselí.

Nejlepší a nejhorší zážitky

Mezi **nejlepší zážitky** patřily různé veselé situace, například jak někteří lezli do pokojů oknem, co způsobilo menší humorné problémy a uklidové úkoly, nebo **diskotéka a „svatba“ některých spolužáků**, která byla nezapomenutelná.

Nejhorší zážitky se týkaly **menších pádů při hrách** – někteří jsme zakopli a spadli do bláta nebo do překážek. Pro nás to sice nebylo úplně příjemné, ale nakonec se z toho staly humorné a poučné situace, na které rádi vzpomínáme.

Závěrečný den

Poslední den jsme měli **Pevnost Boyard**, při které jsme sbírali indicie a skládali slovo. Nakonec jsme se dostali do finále a skončili těsně na druhém místě. Po soutěžích jsme si zabalili věci a vyrazili domů, plni **nových zážitků a vzpomínek**, které si budeme dlouho pamatovat.

Co si odnášíme

Na otázku, jak se nám kurz líbil, většina z nás odpověděla: „**Bylo to super!**“ Každý z nás si našel to své – někoho bavily hry, jiného nová přátelství, někoho zase humorné situace a dobrodružství. Sporták pro nás nebyl jen o pohybu a sportu, ale hlavně o **společně stráveném čase, zábavě a týmovém duchu**.

Celá třída 8. B

8. C zdolala déšť i bolavé nohy – sportovní kurz plný zážitků

Na konci září se osmé třídy zúčastnily **sportovně-environmentálního kurzu**.

Ubytování v chatkách bylo velmi příjemné, jídelna prostorná a okolí krásné. Aktivity byly zajímavé (i když se našly i nějaké běhačky), ale na prvním místě se jednoznačně drží **Archery Tag** – hra, při které se rozdělíte na týmy a střílíte po sobě luky v aréně.

Co se týče jídla, měli jsme opravdu dobrý jídelníček. Podle mojí spolužačky Adély byly nejlepší **dukátové buchtičky**, zatímco Danovi nechutnala **polévka z kopru a hub**.

Jeden den jsme měli různé aktivity vedené instruktory. Osobně nejvíc oceňuji **volný čas s kamarády a spolužáky**, který byl pro mě nejzábavnější.

Danielovi Pinkovi se nelíbilo, že hodně přšelo, protože spousta aktivit se měla konat venku a nakonec jsme je museli dělat uvnitř. Nám osobně to ale tolik nevadilo.

Nejlepší hra podle **Amálie Bandaricové** byla ta s luky, při které jsme měli masky přes obličej a stříleli po sobě šípy s měkkým koncem – takže to ani moc nebolelo, když vás někdo trefil.

Chatky byly podle nás super, až na topení, které topilo jenom, když chtělo. Nebyli jsme jediní, komu se to stávalo, ale zima nám nikdy nebyla.

Celkově to byl **skvělý zážitek** a ohodnotil bych ho asi **8 z 10** bodů.

Paní učitelka Doubravská zhodnotila všechny třídy slovy:

„Všichni byli velice šikovní a i přes počasí jsme to zvládli.“

A nakonec – i přes déšť, zimu a bolavé nohy si myslím, že můžu mluvit za všechny:

Moc jsme si to užili!

Co říkali ostatní?

Abychom zjistili, jak kurz viděli i další žáci, položili jsme několik otázek.

Jaká aktivita se ti líbila nejvíc?

„Líbilo se mi všechno, ale moji favorité jsou **virtuální realita a Kousáci.**“

— *Zoe Diamantová*

Jak sis užil/a diskotéku?

„Bylo to super!“

— *Karolína Šimčáková*

Jak bys ohodnotil/a ubytování?

„9,5 z 10. Ale štvalo mě, že tam byla zima.“

— *Gabriel Fojtík*

A celkové shrnutí?

„Podle mě byl sportovní kurz skvělý, ale velká škoda byla, že nám nevyšlo počasí. Osobně se mi líbilo všechno, ale nejlepší byla **stezka odvahy a havajské tance** s panem učitelem Kudělkou a panem učitelem Šigutem.“

Amálie Bandaricová, Ondřej Hlisenkovský a Kristýna Lančová, 8. C

Jak to vidí 8. D - sportovní kurz byl záživný, zábavný a dechberoucí

Letošní sportovní kurz se konal v posledním zářijovém týdnu na Spálovském mlýně v místním tábořišti. Zúčastnili se ho všichni žáci osmých ročníků.

Byli jsme ubytováni v **chatkách po čtyřech**, kde jsme si užili spoustu legrace a společných chvil s kamarády. Během kurzu jsme plnili mnoho zábavných aktivit, které nás sice pořádně unavily, ale zároveň nás velmi bavily a zaujaly.

Paní učitelky a páni učitelé nám připravili pestrý program na každý den pobytu. Nejvíce se mi líbila stezka odvahy, jejímž tématem byla **pomsta domorodců**, kteří byli pohoršeni naším chováním a rozhodli se nám **vypnout proud**. Atmosféra byla napínavá a nezapomenutelná.

Vyzkoušeli jsme si také **orientační běh**, **lukostřelbu**, **archery tag**, **vázání uzlů**, **hry s čarodějnicí**, **virtuální realitu** i **střelbu ze vzduchovky**. Na závěr kurzu nás čekala **diskotéka**, která byla skvělým zakončením celého pobytu.

Celkově jsem si sportovní kurz moc užil a odvezl si spoustu zážitků, na které budu dlouho vzpomínat.

Ondra Gřunděl, 8. D

Poezie z jedné a druhé kapsy

Někdy je těžké říct, co cítíme. Ale když slova začnou rýmovat a nápady se vynoří jako bublinky z limonády, vznikne z toho báseň. A přesně to se stalo i u nás. Některé verše jsou něžné jako rosa, jiné ostré jako siréna sanitky. Najdeš tu básně o přírodě, o životě i smrti, o lásce i bolesti, ale hlavně o odvaze dát na papír to, co se nevejde do sešitu z matematiky.

Příroda

*Moře je modré jako stuha,
píšu na řádek jedna, druhá.
Písmena, slova a věty
země je protkaná vonnými květy.*

*Rybičky plavou sem a tam,
vane vítr jménem Kam.
Kapičky rosy od ranního deště,
že jich na louce vidím snad dvě stě.*

*Oheň a plameny zuří,
tráva je svěží,
vítr vlaje
a moře bouří.*

*Příroda je krásná
večer v noci i z rána.
Kreslím a maluju duhu,
někdy mám prostě smůlu.*

*Tak končím svou básničku.
Jen na takovou chvíličku.
Dnes je den kdy to končí,
já se s vámi loučím.*

Nella Pajůrková, 6.A

Čas rychle plyne

*Čas běží tiše, jak by se bál,
že kdyby zpomalil, něco by vzal.
Dny skládá v řadě, pak mizí v dál,
jen stopa vzpomínek po nich tu stál.*

*A my jím procházíme, každý svůj krok,
chvíli se ztratíme, pak najdem blok.
Možná je rychlost jen náš vlastní zvyk —
v tichu však zjistíš, že svět trvá víc než
okamžik.*

*A tak si v každém dni připomínám,
že i když život spěchá dál a dál,
v tom krátkém tichu, kde se čas jen mihne,
najdu svůj klid — jak dar, co dávno znal.*

Amálie Bandaricová, 8. C

Poezie z jedné a druhé kapsy

Milostná píseň pro vraha

Šedé stěny, strach a opilecký hlas
„Zpívej, Heleno, tu mou oblíbenou.“
Se slovy jí projede po zádech mráz,
ví, že za každé nevinné slovo může se stát k smrti odsouzenou.

V tichu prázdnu načichlém smrtí se rozléhá píseň o lásce,
na podnosu donesené pro duši bezcitnou.
Snad dá z rozmaru uniknout smrti jeho vyvolené krásce,
jako vynechaný řádek v seznamu lidí, co mají dnes naposled vydechnout.

Otázka lásky se stává otázkou života a smrti,
smutno z pohledu na mrtvá těla, kterým nebyl dopřán ani pohřební věnec.
A tak se z vraha sester, matek a dětí
stává zakázaný milenec.

S úsměvem zahodila poslední kousíček úcty,
dívá se do očí zrůdě, které z rukou stéká ještě teplá krev.
Jaké to musí být — hodná této pocty,
když místo hudby jim k valčíku hraje pláč nevinných, odsouzenců řev?

Né dost štíhlý obličej na to být člověkem,
né dost modré oči na právo žít.
Kouzelné rozpočítadlo, ztvrzené návykem,
nás pomůže na otroky a nebožtíky rozdělit.

Ted' už možná jen stránky v učebnicích a prázdné budovy,
fotografie a portréty zabitých lidských duší,
co mají obohatit učební osnovy
a příběhy psané krví a tuší.

Ted' už jen krutý román — kráska a zvíře,
pach smrti zažraný do vápna na stěnách,
možná zapálena svíčka k víře,
že odpustí z nás tu tíhu, co po generace neseme na ramenách.

Na slzy je pozdě, za nás trpěli jiní,
ale odpouštět je výjimečně nelidské — pokud stále nevěříce,
tak vzpomeň si na hlas Heleniný,
jak vrahům svého národa zpívala píseň o lásce.

Bára Šindlerová, 9.D

Poezie z jedné a druhé kapsy

Tichý den

Ráno leze po obloze tiše,
v trávě rosa světlo píše.
Ptáci zpívají první tóny dne,
louka jemně probouzí se něžně.

Větrík běží cestou svižnou,
listy tančí s náladou tichou.
Kroky lesa šustí kolem nás,
všechno zní jako přírodní hlas.

K večeru se barvy ztratí,
noc si sedne k cestě v trati.
Hvězdy rozsvítí svůj tichý svět,
a den se uloží zas spát jako květ.

Hlas za dráty.

Za dráty stojí dětský stín,
v očích má otázku: „Kdy přijde klín?“
V dálce jen vítr šeptá tichý bol
a malý člověk hlídá svůj malý bol.

Botky jim klapou v prachu cest,
kde měl být smích a dětský květ.
Místo her slyší jen tichý šep,
a každý krok je pro ně další křep.

Přesto jim v srdci svítí malý žár,
co říká, že svět může být zase dar.
A jejich hlas jde časem jako hlas,
aby už se nikdy nevrátil takový čas

Markéta Drábková, 9. D

Zpomalená sanitka

Sanitka letí jak bílý blesk,
v siréně pláč a v očích lesk.
Čas s ní závodí, srdce se třese,
všichni teď věří, že ještě dýchne.

Ulice mizí, noc pálí dech,
v kabině ticho, jen život a spěch.
Maják se točí, světla blikají,
všichni se dívají.

V kabině pach kovu a strachu, ruce se třesou,
oči pálí únavou a čas se rozpadá na tepy srdce,
každá vteřina je boj o návrat.

Pak ticho!

...

Maják už jen slabě bliká, sanitka zpomalí,
dech se ztrácí.

Sanitka zpomalí, světla už svítí,
jen pro ty, co se ještě modlit chtějí.
Kdesi v ní krátká modlitba, že příště snad dorazí včas.
A někde tam, kde končí břeh,
spí duše, co dnes prohrála ten dech.

Hana Popelová, 9. D

Poezie z jedné a druhé kapsy

Pan učitel Kudělka

Je to velký sportovec - dokonce i krasavec!

*Pan učitel Kudělka, mistr všech rovnic,
ví, že bez matematiky je život na nic.
Když píšeme test, v oku má jiskřičku,
a my v hlavě jen prázdnou tabulku.*

*Když někdo zkusí říct: „To mi nejde!“
Kudělka hned zavolá: „Pojď sem, to tě přejde.“
Ale má nás rád, to každý ví, jen jeho láska má tvar π .*

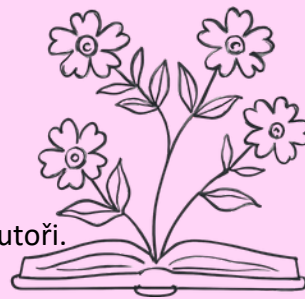
*Pan učitel Kudělka, náš král číselný,
vždy má po kapsách křídý i úsměvy.
Když vstoupí do třídy, všechno se třpytí,
a každý ví, že teď začne počítání.*

*Náš Kudělka - malý, chytrý, fešák k tomu,
nejlepší učitel v celém domu!*

*A i když není vysoký jako plot,
má v sobě šarm, co by mu záviděl i idol.
Říká: „Matematika je hra číselná!“
My říkáme: „Ano, hlavně že je pohledná.“*

*Pan Kudělka, to je sen,
vypadá líp než každý den!
Vlasy ještě drží, úsměv na tváři,
když projde chodbou, svět se hned rozzáří!*

* KALUSŮV KALAMÁŘ

Dne 7. 11. 2025 jsme se znovu přesvědčili, že na naší škole nechybí talentovaní mladí autoři.

V literární soutěži na téma „Tady jsem doma“ se v kategorii 8. a 9. ročníku mezi trojicí nejúspěšnějších tvůrců umístila **Bára Šindlerová z 9. D**. Porota se letos rozhodla neudělovat klasická pořadí a místo toho vybrala tři nejlepší básně v každé kategorii.

Své zastoupení jsme měli také v mladší kategorii 6. a 7. tříd. **Nella Pajurková ze 6. A** se soutěže zúčastnila poprvé. Přestože tentokrát na ocenění nedosáhla, získala cenné zkušenosti – a věříme, že o ní ještě uslyšíme.

Děkujeme oběma děvčatům za skvělou reprezentaci naší školy a ZŠ Čeladná za milé pozvání a organizaci soutěže. A protože jejich práce stojí za pozornost, v tomto čísle časopisu vám **přinášíme jak básničku Báry Šindlerové, tak dílko Nelly Pajurkové.**

Příroda

Moře je modré jako stuha,
píšu na řádek jedna, druhá.
Písmena, slova a věty,
země je protkaná vonnými květy.

Rybičky plavou sem a tam,
vane vítr jménem Kam.
Kapičky rosy od ranního deště,
že jich na louce vidím snad dvě stě.

Oheň a plameny zuří,
tráva je svěží,
vítr vlaje
a moře bouří.

Příroda je krásná
večer v noci i z rána.
Kreslím a maluju duhu,
někdy mám prostě smůlu.

Tak končím svou básničku,
jen na takovou chvíličku.
Dnes je den, kdy to končí,
já se s vámi loučím.

Nella Pajurková, 6.A

Tady jsem doma

Domov a dům,
pocit a čtyři stěny.
Zkus vysvětlit milencům,
že domov má být z cihel vystavěný.

Domov – jedno slovo a na tisíc významů.
Vzpomínky, pocit, místo, kde našli jsme klid.
Místo, kam, až řeknou „vrať se domů“,
budeš vědět, kam máš jít, kde své rány zahojit.

Možná vysoko v horách, možná v kavárně na kraji ulice,
možná v něčím objetí, možná v hlasu, který tak dobře znáš.
Možná až bude za patami munice,
poznáš, čí jméno zavoláš.

Možná ta chvílka, která tě nikdy nepřestane hrát,
možná vzpomínka na dětství, tak barevný byl svět.
Mohli jsme si jen hrát – kdybychom tak mohli napořád,
kdybych tak našla stroj času – vrátila bych se tam hned.

Možná je to mír, který jsme našli v sobě,
možná vášeň, kterou jsi našel v hudbě.
Možná má tvůj domov ocas a čtyři nohy,
možná jsou to časy, kdy místo rovnic uměli jsme jenom barvy duhy.

Možná ten starý plecháček, co jsi s sebou nosil na cestách,
možná je to ten člověk, co ti svítil na cestu, když ocitl ses sám.
Možná změníš adresu a číslo popisné,
možná až se ztratíš a mapy ti budou lhát.
Ten dům ti sice do konce pronájmu zůstane...
ale domov – ten je napořád.

Bára Šindlerová, 9. D

Se slzami na krajíčku se z oken díváme do ulic.
Jako cirkusový konvoj se táhne ulicí náš nenápadný nepřítel.
Tanky a vojenské vozy se blíží víc a víc
a na nich krví potřísněného jména hrdý nositel.

Nacisté a německá slova výsměchu se proplétají davem,
marně brečíme a hrozíme prsty.
Vypadají jak myslivci posedlí lovem,
zabíjející nevinné a před zaslouženou vinou spálí mosty.

28. října nám má připomenout náš zakázaný domov,
vše, co jsme léta budovali.
Ale nemyslím zdi budov,
myslím ten národ, za který jsme bojovali.

Československo — náš stát.
Něco, co nám nepatří, nýbrž něco, co už prý není.
Něco, co jsme v sázku museli dát,
aby na světě měli od zrádců klid jiní.

Naši odvážní se nevzdávají,
kroky míří do ulic.
Pravdu a mír vykřikují —
bohužel z toho už tu není nic.

Nepřátelé s hákovým křížem nám přišli vysvětlit,
že děláme, co nemáme.
S povolením vystřelit,
a tak se hrdinové stávají nebožtíky, protože dokázali, že se nevzdáme.

Kulky sviští vzduchem,
krev barví kamennou mozaiku.
Krev lidí, kteří chtěli oslavit svou zaniklou zem.
Prvnímu na místě pískají umíráček nacisti na píšťalku.

Druhá rána proklouzla ke studentovi medicíny,
kulka tvrdší než jeho vůle.
Teď léčit jeho museli jiní,
a tak znovu rakev za školní lavici střídá role.

Hákové kříže se vrací na scénu,
studenti chtějí mír, tak jim vyhlásme válku.
Devětkrát vezměme dech životu mladému,
dalších 1200 pošleme do koncentráku.

Když už jsme u studentů — proč nenastolit konec i samotné škole?
V očích zažehly plaménky, davy se bouří,

17. LISTOPAD

BÁRA ŠINDLEROVÁ, 9. D

A tobě...? Tobě zas ten tvůj vyhasl, Opletale.
Stovky slz a dým svíček, do kterého se pomalu Jan noří.

Opletal byl hrdina, jeho jméno chceme poctít,
spolu s jeho rakví neseme na ramenou zlost.
Jeho památku chceme uctít
a pak říct do očí světu, že vlády zrady máme dost...
Marně...

Uběhlo padesát let, tentokrát nacisty vystřídali komunisté,
jméno se sice mění, ale nespravedlnost a cenzura vládne dál.
Země, v které nic není jisté,
práva nastavená tak, aby se člověk jen promluvit bál.

Opletal už nežije, ale jeho jméno je stále živé,
připomenout si ho tedy půjdeme znovu.
A tak znovu jsme šli do ulic hlásat slova pravdivé,
vrátit odvahu davu.

Historie se opakuje jako čísla v kalendáři,
zrádci nám znovu přišli říct, že jsme někde udělali chybu.
Ale nám znovu plamének v očích září,
nevzdáváme se podle krví ztvrzeného slibu.

Když dojdou slova, přichází násilí
a tak chystají zkázu.
Ten den se celý svět dívá na to, jak nás zrádci obušky dobijí,
a pak nás - poslední kousky naděje - sbírají ze země jak rozbitou vázu.

Ted' se znovu mísí krev a tentokrát i naše slzy —
slzy vzteku také..., ale viníkem je slzný plyn.
Hrdinové nestojí na pódiu..., mají předurčenou jasně vizi.
Stojí zatčeni — nejen studenti — lidé — možná něčí otec, určitě něčí syn.

Z nevinných udělali odsouzence, nebožtíky, z lidu udělali němé.
Tohle vše necháme si vzít?
Tak do ulic znova jdeme,
stovky tisíc lidí jdou svou zemi ubránit.

Bojovali jsme za naši vlast,
čelili jsme dvěma krvelačným zrádcům.
Ted' hrdě klíči začneme třást,
zacinkat umíráček na odchod našim krutým vládcům.

Sametová revoluce, prezident a náš milovaný stát —
za nenahraditelnou cenou zaplacené živou měnou
stál mír, klid a právo mluvit a znovu a navždy slibovat,
že nikdy se nevzdáme v boji za pravdu, mír a naši zemi milovanou.

Vánoční radost pro seniory i školu

Malý koncert s velkým srdcem

V pondělí 11. prosince navštívili žáci 6. a 7. ročníku domov seniorů Medela, aby tam svým vánočním vystoupením potěšili jeho obyvatele. Zazněly známé koledy a děti se samy doprovázely na hudební nástroje – o doprovod se postaraly hlavně šikovné dívky ze 6. A. Po vystoupení následovalo milé povídání se seniory a malé občerstvení. Každé dítě si domů odneslo balíček s cukrovím a hezký zážitek.

Vystoupení se kvůli nemoci části účinkujících opakovalo o týden později i ve školní tělocvičně – tentokrát v mírně obměněné sestavě.

Franta Duda ze 7. C píše:

Ahoj! Chtěl bych vám něco zmínit o zpívání v Medele. Bylo to 11. 12. 2025 a s vytvořenou zpěvní skupinou šestých a sedmých tříd jsme vyrazili zpívat důchodcům koledy, které jsme pak zpívali i ve škole. Po příchodu do Medely se místnost, kde jsme vystupovali, začala rychle plnit. Když se začínalo, tak jsem ze zpěvu neměl moc dobré pocity, ale pak už se začaly projevovat krásné pocity, protože jsme mohli udělat důchodcům radost.

Jana Štefková z 7. B:

11.12.2025 jsme byli zpívat vánoční koledy v Medele-domově pro seniory. Vystupovali jsme sedmáci, kteří chodí do Chasičky a 6.A. Byla tam s námi paní učitelka Kateřina Garbová, která to zařizovala. Všichni jsme barevně ladili. Chlapci měli bílou košili nebo červenou a holky červenou nebo bílou halenku s černou sukní. Bylo to tam super, a dokonce k zpěvu se přidali i důchodci. Měli to tam hezky vyzdobené a skvělou atmosféru. Užila jsem si to a myslím, že se nám to všem povedlo.

Recitační soutěž pod vánočním stromečkem

Děti

zarecitovaly
v nově opravené

kapli

Na konci listopadu se konal už třetí ročník recitační soutěže pod záštitou města Frýdlant nad Ostravicí. A nebyla to jen tak ledajaká soutěž – vše se odehrálo v nově zrekonstruované kapli s nádhernou vánoční atmosférou. Slavnostní náladu podtrhoval voňavý stromeček, který na soutěžící mile mrkal ze svého koutku.

Děti měly možnost zazářit v kategorii poezie i prózy a opravdu se bylo na co dívat i co poslouchat. Naši školu vzorně reprezentovali:

1. stupeň:

- Anežka Vaňková (2. C)
- Viktorie Zahradník (4. A) – próza
- Nikol Mohelníková (4. A)
- **Nela Daňková (3. C)** – s textem Jak se dělá čaj
- od Zuzany Pospíšilové, za který získala
- krásné 3. místo

2. stupeň:

- Rozálie Janošcová (8. D)
- Michael Přívara (9. D) – próza
- Štěpán Dudek (8. B)
- Gabriela Farná (6. D)
- Agáta Veselková (6. C)
- **Amálie Trebunová (8. B)** – s procítěnou básní Tátovi od Kateřiny Pokorné, za kterou si vyrecitovala výborné 2. místo

Každý si odnesl dárkovou tašku, výherci navíc krásné ceny – třeba moderní bezdrátová sluchátka. Atmosféra v kapli byla tak kouzelná, že by se tam klidně dalo recitovat i jen tak pro radost.

Děkujeme všem za reprezentaci školy – byli jste skvělí!

Anežka Eliášová, 8. A

VÝLET NA HUKVALDY

A DO RODNÉHO DOMU LEOŠE JANÁČKA

Naše
Chasička

Čtvrtek 6. listopadu 2025

Počasí nám zpočátku příliš nepřálo, a tak jsme museli výlet odložit. Na druhý pokus už nás ale přivítala modrá obloha a my jsme konečně mohli vyrazit. Cesta autobusem nám díky zpěvu rychle ubíhala a panovala veselá nálada.

Když jsme dorazili, Chasičkovy dědeček, pan Grossman, nám rozdal své tradiční zdravé sušenky, které nám dodaly energii a ještě víc zlepšily náladu. Posílnění jsme se vydali na hrad a cestou jsme měli štěstí – zahlédli jsme stádo daňků.

KDYŽ SE HRAD OTEVŘE JEN VÁM, JE TO ZÁŽITEK NA CELÝ ŽIVOT

Hrad se otevřel jen pro Chasičku. Pan průvodce byl velmi milý a spolu se svou chotí nám poutavě vyprávěl o historii hradu i různých legendách. Nejvíce nás zaujala legenda o drakovi, kterého jsme si mohli také prohlédnout. Na závěr prohlídky jsme si zazpívali v hradní kapli i na nádvoří.

Po návštěvě hradu nás čekal rodný dům Leoše Janáčka, kde se nám rovněž velmi líbilo. Obědvali jsme v oboře a každý si pochutnal na kousku hukvaldského frgálu. Z tohoto výletu si všichni odnesli krásné zážitky a nádherné vzpomínky.

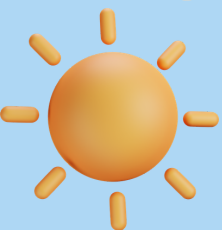

Anežka Eliášová, 8. A

Malá anketka v 2. C

1. Co myslíš, že dostaneš na vysvědčení?
2. Jaký nejlepší dárek jsi dostal/a na Vánoce?
3. Co tě ve škole nejvíce baví?

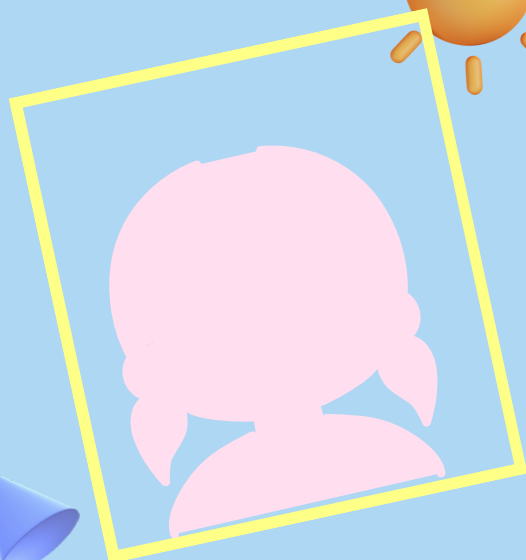
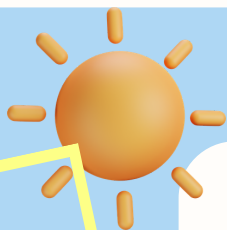

Matyáš Holas

1. Dvojku ze čtení.
2. Stitch lego.
3. Když jdeme s družinou na procházku.

Jakub Horák

1. Samé jedničky.
2. Chytré hodinky.
3. Mě nejvíc baví tělocvik.

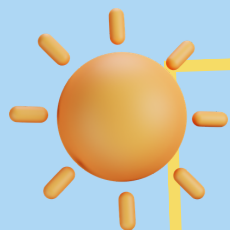
Michaela Slivková

1. Samé jedničky.
2. KROP DEMON HUNTRIX pyžamo.
3. Já mám ráda čtení a psaní a to se mi líbí nejvíc..

Anežka Vaňková

1. Samé jedničky.
2. Céčka
3. Když přijdu do školy, tak jsem hned ráno s kamarádkami.

Eliška Liberdová

1. Samé jedničky.
2. Xylofon a noty.
3. To co Anežka a ještě jak jsme šli do zoo.

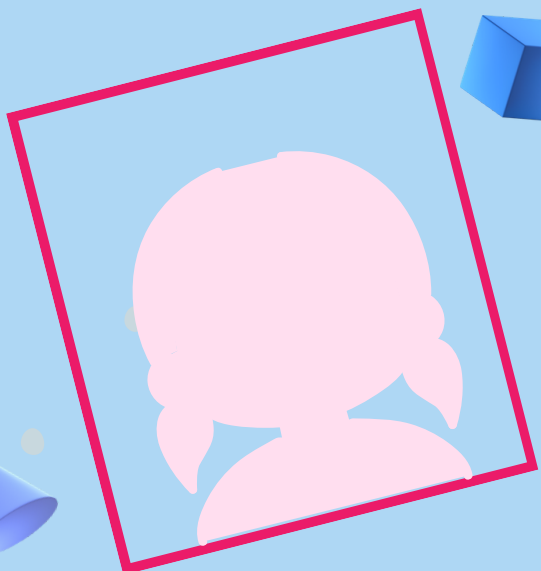
Lád'a Wiejowski

1. Dvojku z písanky a diktátů.
2. Playstation 5 Pro.
3. Když jsem v družině a odcházím domů. Ale kdyžtak obědy.

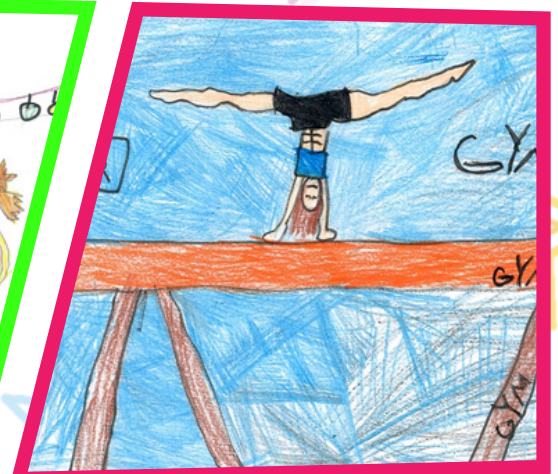
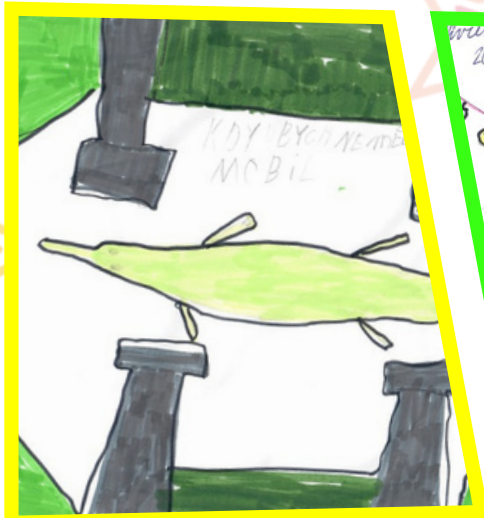
Lara Vilimová

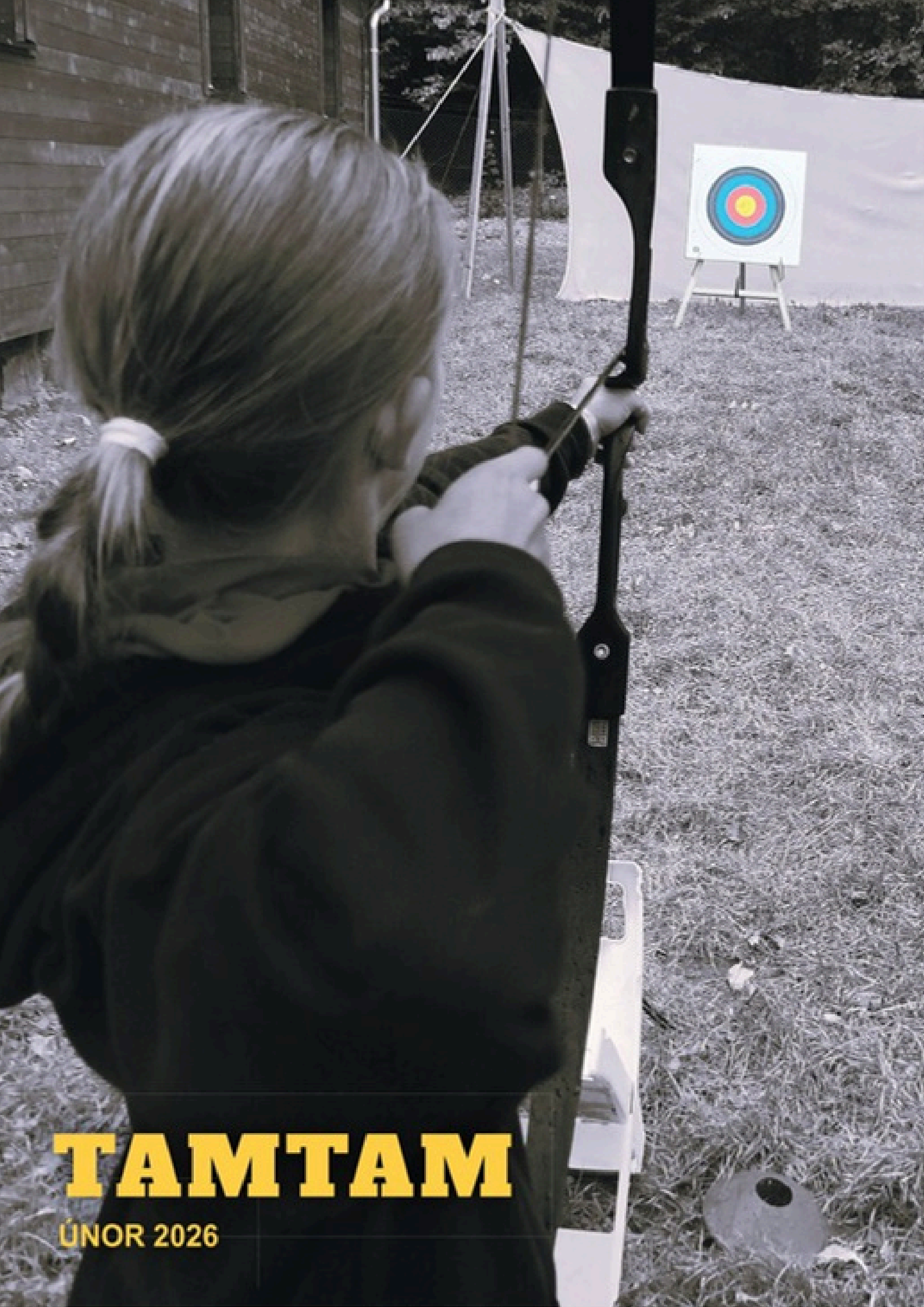
1. Jedna dvojka z matematiky.
2. Chytré hodinky.
3. Tělocvik, ale ne plavání.

Bez mobilu? Žádný problém!

Zkuste si to představit – žádné hry, žádné zprávy, žádné fotky. Co by děti dělaly, kdyby neměly mobil?
Děti z 3. B o tom přemýšlely, vzaly pastelky a nakreslily, jak by mohl vypadat jejich den bez obrazovky.
Vznikly z toho krásné a nápadité obrázky plné her, knih, zvířat, kamarádů i dobrodružství venku.

TAMTAM

ÚNOR 2026